

Міністерство охорони здоров'я України
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова
Навчально-науковий інститут психології та ментального здоров'я

Кафедра медичної психології та психіатрії

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор ЗВО з науково-педагогічної
та навчальної роботи

Інна АНДРУШКО

29» серпня 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА
Обов'язкової навчальної дисципліни

ОК 5 МЕТОДИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ
ТА ПСИХОКОРЕКЦІЇ

Підготовки другий (магістерський) рівень
галузі знань С Соціальні науки, журналістика,
інформація та міжнародні відносини
спеціальності С4 «Психологія»
професійної кваліфікації «Клінічний психолог»

2025 рік

Робоча програма з дисципліни «**Методи психодіагностики та психокорекції**» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти, освітньої кваліфікації «Магістр психології», професійної кваліфікації «**Клінічний психолог**». 33 с.

29 серпня 2025 року № 1

Розробники:

Професор ЗВО кафедри медичної
психології та психіатрії

Олександр БЕЛОВ

Асистент кафедри медичної
психології та психіатрії

Андрій НОВИЦЬКИЙ

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри медичної психології та психіатрії

Протокол від 29 серпня 2025 року № 1

Т.в.о. завідувача кафедри медичної
психології та психіатрії

д.мед.н., проф. Наталія ПШУК

Схвалено Науково-методичною радою Навчально-наукового інституту психології та ментального здоров'я

Протокол від 29 серпня 2025 року № 1

Голова науково-методичної ради
Навчально-наукового інституту
психології та ментального здоров'я

д.мед.н., доц. Олександр БЕЛОВ

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни «Методи психодіагностики та психокорекції» складена відповідно до ОПП «Клінічна психологія» (2025) підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти

галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

спеціальності С4 «Психологія»

на підставі Стандарту вищої освіти України за спеціальністю 053 Психологія для другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти та науки України від 24.04.2019 р. № 564. з урахуванням професійного стандарту «Клінічний психолог», затвердженого ГС «Національна психологічна асоціація» (протокол № 06/1 від 22.05.2025 р.).

Анотація навчальної дисципліни

Робоча програма дисципліни «Методи психодіагностики та психокорекції» складена відповідно до порядку підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня освіти у вищих медичних навчальних закладах освіти України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, примірного навчального плану підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини» спеціальності психологія.

Дисципліна є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми «Клінічна психологія» циклу професійної підготовки магістра з психології, розрахована на 6 кредитів, які здобувачі освіти засвоюють протягом 2 семестру на 1 році навчання та 3 семестру на 2 році навчання.

Основним фокусом програми є отримання знань з дисципліни «Методи психодіагностики та психокорекції», вивчення якої необхідне для успішного засвоєння дисциплін професійної підготовки.

Предметним напрямком програми є вивчення принципів, методів і технологій психодіагностики та психокорекції психологічних процесів, психічних станів, властивостей особистості та особливостей поведінки в умовах психічного здоров'я, а також при соматичних і психічних порушеннях. Програма орієнтована на формування знань і практичних навичок проведення психодіагностичного дослідження, вибору та застосування валідних і надійних психодіагностичних методик, обробки та інтерпретації отриманих результатів, оцінювання психологічних особливостей і порушень психічного функціонування особистості, а також підготовки психодіагностичного висновку в клінічній практиці. Важливою складовою програми є опанування сучасних методів і технологій психокорекційної роботи, визначення показань і напрямів психологічної корекції, планування та проведення психокорекційних заходів з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей особистості, характеру виявлених проблем і актуальної життєвої ситуації. Особлива увага приділяється інтеграції результатів психодіагностичного дослідження з плануванням психокорекційної роботи, добору відповідних методів і технологій психологічного впливу, оцінюванню їх ефективності та дотриманню етичних і професійних вимог у роботі психолога. Програма передбачає

формування розуміння ролі психолога у здійсненні психодіагностичної та психокорекційної діяльності, а також практичних навичок використання результатів психодіагностики для визначення цілей, завдань і напрямів психологічної допомоги.

Робоча програма складена на основі:

освітньо-професійної програми «Клінічна психологія» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньої кваліфікації «Магістр психології», галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини» у ВНМУ ім. М.І. Пирогова, «Клінічна психологія» (Вінниця - 2025);

навчального плану Навчально-наукового інституту психології та ментального здоров'я ОПП «Клінічна психологія» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня за спеціальністю С4 Психологія на 2025-2026 навчальний рік;

чинного Положення про організацію освітнього процесу у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І. Пирогова;

стандарту вищої освіти зі спеціальності 053 «Психологія» галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» для другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 24.04.2019 р. №564 (зі змінами).

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Робоча програма навчальної дисципліни «Методи психодіагностики та психокорекції» складена відповідно до порядку підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня освіти у закладах вищої освіти України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, навчального плану підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини» спеціальності С4 Психологія.

Видами навчальних знань згідно з навчальним планом є: а) лекції, б) практичні заняття, в) самостійна робота студентів.

Поточна навчальна діяльність студентів контролюється на практичних заняттях у відповідності з конкретними цілями. Рівень підготовки студентів: визначається на підставі результатів тестування, письмової або усної відповіді на контрольні питання, розв'язуванні ситуаційних задач.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни здійснюється по її завершенню у формі іспиту, згідно навчального плану для спеціальності.

Предметом дисципліни є сучасні теоретико-методологічні засади, принципи, методи та технології психодіагностичного дослідження і психологічної корекції психічних процесів, станів та властивостей особистості в нормі та при психологічних і психічних порушеннях, а також особливості їх застосування в клінічній практиці з урахуванням індивідуально-психологічних характеристик людини, клініко-психологічної ситуації та результатів комплексного психологічного обстеження.

Міждисциплінарні зв'язки:

Вивчення дисципліни «Методи психодіагностики та психокорекції» ґрунтується на базових знаннях, набутих студентами під час здобуття вищої освіти першого (бакалаврського) рівня та інтегрується з дисциплінами загальної підготовки «Методика соціально-психологічного тренінгу» та «Філософія». Закладає основи для вивчення студентами дисциплін професійної підготовки: «Психіатрія. Наркологія», що передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та застосування знань з навчальної дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» в процесі подальшого навчання, під час проходження виробничої і переддипломної практик та у професійній діяльності.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

2.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Методи психодіагностики та психокорекції» є формування у здобувачів вищої освіти системи теоретичних знань, практичних умінь і навичок застосування сучасних, валідних та надійних методів психодіагностики і психокорекції в клінічній практиці для комплексного оцінювання психічних процесів, станів і властивостей особистості, виявлення та оцінювання психологічних проблем і порушень, аналізу їх психологічних чинників, інтерпретації результатів психодіагностичного дослідження, формулювання обґрунтованого клініко-психологічного висновку, визначення цілей психологічної допомоги та добору та застосування ефективних психокорекційних методів і технологій з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей особистості та клінічного контексту.

2.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Методи психодіагностики та психокорекції» є формування у здобувачів цілісного уявлення про підходи, принципи, методи та технології психодіагностики і психокорекції в клінічній практиці; оволодіння теоретико-методологічними засадами психодіагностичної та психокорекційної діяльності; формування вмінь здійснювати обґрунтований вибір валідних і надійних психодіагностичних методик відповідно до мети дослідження; засвоєння принципів проведення клінічного інтерв'ю та комплексного клініко-психодіагностичного обстеження; розвиток умінь здійснювати обробку, аналіз та інтерпретацію результатів психодіагностики; формування навичок інтеграції результатів дослідження та формулювання обґрунтованого клініко-психологічного висновку; оволодіння сучасними методами і технологіями психологічної корекції та вміннями планувати та проводити психокорекційні заходи відповідно до результатів психодіагностики; формування здатності критично оцінювати можливості та обмеження психодіагностичних методик і дотримуватися етичних принципів професійної діяльності.

2.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна.

Відповідно до освітньо-професійної програми дисципліна забезпечує набуття студентами

компетентностей:*інтегральна (ІК):*

Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми клінічної психології, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується комплексністю та невизначеністю умов і вимог.

загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК2. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК6. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК):

СК1. Здатність здійснювати теоретичний, методологічний та емпіричний аналіз актуальних проблем психологічної науки та / або практики.

СК3. Здатність обирати і застосовувати валідні та надійні методи наукового дослідження та/або доказові методики і техніки практичної діяльності, необхідні психодіагностичні інструменти, інтерпретувати результати психодіагностики та формулювати висновки.

СК4. Здатність здійснювати практичну діяльність (психотерапевтичну, консультаційну, психодіагностичну, психокорекційну, психотерапевтичну) з використанням науково верифікованих методів та технік.

СК7. Здатність приймати фахові рішення у складних і непередбачуваних умовах, адаптуватися до нових ситуацій професійної діяльності.

СК9. Здатність дотримуватися у фаховій діяльності норм професійної етики та керуватися загальнолюдськими цінностями, розпізнавати та реагувати на етичні, правові та нормативні проблеми, які стосуються практики клінічної психології, дотримуватися принципів етики професійної діяльності.

СК10. Здатність розробляти та впроваджувати інноваційні методи психологічної допомоги клієнтам у складних життєвих ситуаціях.

СК 11. Здатність аналізувати та визначати потреби пацієнта, визначати мету та цілі психологічної роботи.

СК 12. Здатність обирати необхідні психологічні втручання, планувати та реалізовувати втручання низької інтенсивності та психологічне консультування, здійснювати кризові втручання, планувати та здійснювати заходи психологічної абілітації та реабілітації, аналізувати та оцінювати ефективність психологічних втручань.

СК 13. Здатність розробляти та надавати рекомендації для покращення психічного здоров'я, скеровувати пацієнтів за подальшою фаховою допомогою.

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПР1. Здійснювати пошук, опрацювання та аналіз професійно важливих знань із різних джерел із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

ПР2. Вміти організовувати та проводити психологічне дослідження із застосуванням валідних та надійних методів.

ПР3. Узагальнювати емпіричні дані та формулювати теоретичні висновки.

ПР4. Робити психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій.

ПР5. Розробляти програми психологічних інтервенцій (тренінг, психотерапія, консультування тощо), провадити їх в індивідуальній та груповій роботі, оцінювати якість.

ПР9. Вирішувати етичні дилеми з опорою на норми закону, етичні принципи та загальнолюдські цінності.

ПР11. Здійснювати адаптацію та модифікацію існуючих наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.

ПР12. Обирати адекватні психологічні втручання, планувати і реалізовувати втручання низької інтенсивності, психологічне консультування, кризові втручання, заходи з психологічної абілітації та реабілітації, оцінювати ефективність психологічних втручань, надавати рекомендації для покращення психічного здоров'я, визначати підстави для скеровування пацієнта за подальшою фаховою допомогою.

Результати навчання для дисципліни:

Знати:

- теоретико-методологічні засади психодіагностики та психокорекції, основні наукові підходи, принципи та моделі їх застосування у професійній діяльності;
- етапи та принципи організації комплексного психодіагностичного дослідження, критерії визначення його мети, завдань і змісту;
- психодіагностичні методи та інструменти оцінювання когнітивної, емоційної, особистісної, поведінкової та соціально-психологічної сфер;
- психометричні характеристики психодіагностичних методик, критерії їх валідності, надійності, стандартизованості, чутливості та специфічності;
- принципи доказового вибору та застосування психодіагностичних методів і психокорекційних технологій;
- принципи кількісного та якісного аналізу, інтерпретації та узагальнення результатів психодіагностичного дослідження;
- принципи формування функціонального діагнозу за результатами психодіагностичного дослідження;
- методики для діагностики реєстр-синдромів;
- принципи визначення психологічних проблем, потреб і ресурсів клієнта/пацієнта та формулювання обґрунтованого психологічного висновку;
- психокорекційні підходи, психологічні втручання низької інтенсивності, консультування та кризові втручання, принципи їх вибору та застосування;
- принципи оцінювання ефективності психологічних втручань та моніторингу динаміки психологічного стану;
- етичні, правові та професійні засади психодіагностичної та психокорекційної діяльності, принципи конфіденційності, добровільності, інформованої згоди та професійної відповідальності.

Вміти:

- здійснювати пошук, критичний аналіз та оцінювання інформації щодо сучасних методів психодіагностики та психокорекції з використанням інформаційно-комунікаційних технологій;
- визначати мету, завдання та структуру психодіагностичного дослідження відповідно до професійного запиту та потреб клієнта/пацієнта;
- обирати та застосовувати валідні, надійні та стандартизовані психодіагностичні методики відповідно до мети та конкретної професійної ситуації;
- застосовувати сучасні методики для діагностики реєстр-синдромів та комплексного оцінювання психічного функціонування;
- проводити кількісний і якісний аналіз результатів психодіагностичного дослідження, інтегрувати отримані дані та формулювати обґрунтовані психологічні висновки;
- визначати психологічні проблеми, потреби та ресурси клієнта/пацієнта та визначати мету і цілі психологічної роботи;
- формувати функціональний діагноз за результатами комплексного психодіагностичного дослідження з урахуванням структури та вираженості виявлених порушень, актуального стану та особливостей функціонування особистості;
- на основі результатів психодіагностики обирати, планувати та реалізовувати науково обґрунтовані психокорекційні методи і психологічні втручання;
- адаптувати та модифікувати науково обґрунтовані методи відповідно до конкретної професійної ситуації, зберігаючи принципи їх коректного застосування;
- оцінювати ефективність психологічних втручань, здійснювати моніторинг динаміки психологічного стану та за необхідності коригувати програму психологічної допомоги;
- приймати професійні рішення у складних ситуаціях, визначати межі власної компетентності та, за необхідності, скеровувати клієнта/пацієнта за подальшою фаховою допомогою;
- застосовувати психодіагностичні та психокорекційні методи з дотриманням професійної етики, правових норм, принципів конфіденційності, добровільності, інформованої згоди та недискримінації;
- аргументовано представляти результати психологічного дослідження та рекомендації у письмовій і усній формах, взаємодіяти з іншими фахівцями та брати участь у роботі мультидисциплінарної команди.

3. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Програма вивчення дисципліни структурована на 2 модулі, до складу яких входить 2 змістових модуля.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 180 годин 6 кредити ЄКТС.

Опис навчальної дисципліни

Структура навчальної дисципліни	Кількість годин, з них							Рік навчання	Вид контролю
	Очна форма навчання				Заочна форма навчання				
	Всього, год./кредити ECTS	Аудиторних		СРС	Аудиторних		СРС		
		Лекцій	Практичних занять		Лекцій	Практичних занять			
	180 годин/ 6 кредити	20	80	80	16	16	148	1-2-й	
Модуль №1 «Психодіагностика в роботі клінічного психолога» Змістових модулів 1	90 годин/ 3 кредити	10	40	40	8	8	74	1-й	ПК - залік
Модуль №2 «Психологічна корекція і психопрофілактика в клінічній практиці» Змістових модулів 1	90 годин/ 3 кредити	10	40	40	8	8	74	2-й	ПК-іспит
		Аудиторне навантаження -55,6 %, СРС -44,4%			Аудиторне навантаження - 17,8 %, СРС - 82,2%				

Примітка : 1 кредит ECTS становить 30 академічних годин.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 180 годин 6 кредитів ECTS. Програму дисципліни «Методи психодіагностики та психокорекції» складає 2 модулі, які складаються з 2 змістовних модулів.

Модуль 1. Психодіагностика в роботі клінічного психолога.

Змістовний модуль 1. Психодіагностика як наука та методи клініко-психологічного дослідження.

Тема 1. Місце клінічної психодіагностики в системі наукових знань.

Тема 2. Соціальні та етичні вимоги психодіагностичного дослідження.

Тема 3. Етапи психодіагностичного дослідження в клінічній практиці, підбір діагностичного інструментарію.

Тема 4. Конструювання клінічного інтерв'ю.

Тема 5. Нормативно-правові аспекти в клінічній психодіагностиці.

Тема 6. Дослідження алло- та аутопсихічної орієнтації при психічних і соматичних захворюваннях.

Тема 7. Методики дослідження когнітивних функцій при психічних і соматичних захворюваннях.

Тема 8. Методики дослідження та оцінювання особистісної сфери в клінічній психодіагностиці.

Тема 9. Методики дослідження та оцінювання афективно-вольової сфери в клінічній психодіагностиці

Тема 10. Клініко-психодіагностичне дослідження при екзогенно-органічному та ендогенно-органічному реєстр-синдромі.

Тема 11. Клініко-психодіагностичне дослідження при олігофренічному реєстр-синдромі.

Тема 12. Клініко-психодіагностичне дослідження при шизофренічному реєстр-синдромі.

Тема 13. Клініко-психодіагностичні методи дослідження при психогенно-психотичному реєстр-синдромі.

Тема 14. Клініко-психодіагностичне дослідження при психогенно-невротичному реєстр-синдромі.

Тема 15. Клініко-психодіагностичне дослідження при особистісно-аномальному реєстр-синдромі.

Тема 16. Клініко-психодіагностичне дослідження при афективно-ендогенному реєстр-синдромі.

Тема 17. Методи визначення внутрішньої картини хвороби.

Тема 18. Методи діагностики посттравматичного стресу.

Тема 19. Конструювання психодіагностичного заключення.

Модуль 2 «Психологічна корекція і психопрофілактика в клінічній практиці»

Змістовий модуль 1. «Практичні основи психокорекційної роботи в клінічній психології»

Тема 1. Теоретико-методологічні аспекти психокорекції.

Тема 2. Особливості складання психокорекційних програм в клінічній практиці.

Тема 3. Психодіагностика як основа планування психокорекції.

Тема 4. Професійна позиція клінічного психолога в психокорекційній роботі.

Тема 5. Індивідуальна психологічна корекція.

Тема 6. Групова психокорекція, особливості побудови та проведення роботи в клініці.

Тема 7. Групова динаміка, способи взаємодії.

Тема 8. Психокорекційна робота з емоційними порушеннями.

Тема 9. Психокорекція тривожних станів.

Тема 10. Психокорекція при депресивних станах.

Тема 11. Психокорекція наслідків психологічної травми та стресу.

Тема 12. Психокорекція кризових психологічних станів.

Тема 13. Психокорекція при психосоматичних та соматоформних проявах.

Тема 14. Психокорекція когнітивних порушень.

Тема 15. Психокорекція копінг-стратегій.

Тема 16. Особливості психокорекційної роботи з різними віковими категоріями пацієнтів.

Тема 17. Психокорекція при емоційному виснаженні та професійному вигоранні.

Тема 18. Психокорекція психологічних наслідків тяжкого захворювання та госпіталізації.

Тема 19. Психокорекція суїцидального ризику

Тема 20. Оцінювання ефективності психокорекції.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	Денна форма				Заочна форма			
	Всього	у тому числі:			Всього	у тому числі:		
		Лекцій	Практик	СРС		Лекцій	Практик	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1. «Психодіагностика в роботі клінічного психолога»								
Змістовий модуль 1. «Психодіагностика як наука та методи клініко-психологічного дослідження»								
Тема 1. Місце клінічної психодіагностики в системі наукових знань.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 2. Соціальні та етичні вимоги психодіагностичного дослідження.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 3. Етапи психодіагностичного дослідження в клінічній практиці, підбір діагностичного інструментарію.	2	0	2	0	2	0	2	0
Тема 4. Конструювання клінічного інтерв'ю.	3	1	2	0	3	1	0	2
Тема 5. Нормативно-правові аспекти в клінічній психодіагностиці.	3	1	2	0	3	1	2	0
Тема 6. Дослідження алло- та аутопсихічної орієнтації при психічних і соматичних захворюваннях.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 7. Методики дослідження когнітивних функцій при психічних і соматичних захворюваннях.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 8. Методики дослідження та оцінювання особистісної сфери в клінічній психодіагностиці.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 9. Методики дослідження та оцінювання афективно-вольової сфери в клінічній психодіагностиці.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 10. Клініко-психодіагностичне дослідження при екзогенно-органічному та ендогенно-органічному регістр-синдромі.	4	2	2	0	4	2	0	2

Тема 11. Клініко-психодіагностичне дослідження при олігофренічному реєстр-синдромі.	4	2	2	0	6	2	0	4
Тема 12. Клініко-психодіагностичне дослідження при шизофренічному реєстр-синдромі.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 13. Клініко-психодіагностичні методи дослідження при психогенно-психотичному реєстр-синдромі.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 14. Клініко-психодіагностичне дослідження при психогенно-невротичному реєстр-синдромі. CPC: ➤ Скринінг на наявність травми у дітей та підлітків; ➤ Клініко-психологічна діагностика психосоматичних розладів; ➤ Скринінг розладів, пов'язаних із вживанням алкоголю: опитувальник AUDIT.	14	0	2	12	14	0	0	14
Тема 15. Клініко-психодіагностичне дослідження при особистісно-аномальному реєстр-синдромі. CPC: ➤ Проективне дослідження особистості за методикою «Дім - Дерево - Людина»; ➤ Тест Роршаха: проективне дослідження особистісного та психічного функціонування.	10	0	2	8	10	0	0	10
Тема 16. Клініко-психодіагностичне дослідження при афективно-ендогенному реєстр-синдромі. CPC: Алгоритм виявлення ступеня суїцидального ризику.	8	2	2	4	8	2	0	6
Тема 17. Методи визначення внутрішньої картини хвороби.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 18. Методи діагностики посттравматичного стресу.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 19. Конструювання психодіагностичного заключення. CPC: Підготовка та оформлення психодіагностичного висновку: структура, принципи та вимоги.	20	2	2	16	18	0	2	16
Разом за змістовим модулем №1	88	10	38	40	88	8	6	74
Підсумкове заняття модулю №1	2	0	2	0	2	0	2	0
Усього годин за модуль № 1	90	10	40	40	90	8	8	74
	Аудиторне навантаження -55,6%, CPC - 44,4%				Аудиторне навантаження -17,8%, CPC - 82,2%			
Модуль 2 «Психологічна корекція і психопрофілактика в клінічній практиці»								
Змістовий модуль 1. «Практичні основи психокорекційної роботи в клінічній психології»								
Тема 1. Теоретико-методологічні аспекти психокорекції.	2	0	2	0	2	0	0	2

Тема 2. Особливості складання психокорекційних програм в клінічній практиці.	4	2	2	0	4	2	2	0
Тема3. Психодіагностика як основа планування психокорекції.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 4. Професійна позиція клінічного психолога в психокорекційній роботі.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 5. Індивідуальна психологічна корекція.	4	2	2	0	2	0	0	2
Тема 6. Групова психокорекція, особливості побудови та проведення роботи в клініці. СРС: Психокорекція сімейних та міжособистісних проблем.	6	0	2	4	6	0	2	4
Тема 7. Групова динаміка, способи взаємодії.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 8. Психокорекційна робота з емоційними порушеннями. СРС: Психокорекція румінацій.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 9. Психокорекція тривожних станів. СРС: Психокорекція панічних реакцій.	8	2	2	4	8	2	0	6
Тема 10. Психокорекція при депресивних станах. СРС: Психокорекція почуття провини, сорому.	6	0	2	4	6	0	2	4
Тема 11. Психокорекція наслідків психологічної травми та стресу. СРС: Психокорекція гніву та агресивної поведінки.	8	2	2	4	8	2	0	6
Тема 12. Психокорекція кризових психологічних станів.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 13. Психокорекція при психосоматичних та соматоформних проявах.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 14. Психокорекція когнітивних порушень.	2	0	2	0	4	0	0	4
Тема 15. Психокорекція копінг-стратегій. СРС: Психокорекція низької самооцінки та негативного образу «Я».	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 16. Особливості психокорекційної роботи з різними віковими категоріями пацієнтів.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 17. Психокорекція при емоційному виснаженні та професійному вигоранні. СРС: Психокорекція при хронічному стресі.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 18. Психокорекція психологічних наслідків тяжкого захворювання та госпіталізації. СРС: Психокорекція при хронічних соматичних захворюваннях.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 19. Психокорекція суїцидального ризику.	8	2	2	4	8	2	2	4

СРС: Психокорекція при порушеннях адаптації.								
Тема 20. Оцінювання ефективності психокорекції. СРС: Інтегративний підхід до психокорекції в клінічній практиці.	6	0	2	4	6	0	0	6
Разом за змістовим модулем №4	90	10	40	40	90	8	8	74
Усього за модуль № 2	90	10	40	40	90	8	8	74
	Аудиторне навантаження -35,6%, СРС - 64,4%				Аудиторне навантаження -17,8%, СРС - 82,2%			
Разом за дисципліну	180	20	80	80	180	16	16	148

5. ТЕМИ ЛЕКЦІЙ

№	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Клінічне інтерв'ю: принципи проведення, структура та нормативно-правові засади.	2	2
2	Клініко-психодіагностичне дослідження при екзогенно-органічному та ендогенно-органічному реєстр-синдромах.	2	2
3	Клініко-психодіагностичне дослідження при олігофренічному реєстр-синдромі.	2	2
4	Клініко-психодіагностичні методи дослідження при афективно-ендогенному реєстр-синдромі.	2	2
5	Структура та принципи формування психодіагностичного висновку.	2	0
6	Психокорекція в клінічній практиці.	2	2
7	Індивідуальна психокорекція	2	0
8	Психокорекція тривожних станів.	2	2
9	Психокорекція наслідків психологічної травми та стресу.	2	2
10	Психокорекція суїцидального ризику.	2	2
Разом		20	16

6. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Місце клінічної психодіагностики в системі наукових знань.	2	0
2	Соціальні та етичні вимоги психодіагностичного дослідження.	2	0
3	Етапи психодіагностичного дослідження в клінічній практиці, підбір діагностичного інструментарію.	2	2
4	Конструювання клінічного інтерв'ю.	2	0
5	Нормативно-правові аспекти в клінічній психодіагностиці.	2	2
6	Дослідження алло- та аутопсихічної орієнтації при психічних і соматичних захворюваннях.	2	0
7	Методи дослідження когнітивних функцій при психічних і соматичних захворюваннях.	2	0
8	Методики дослідження та оцінювання особистісної сфери в клінічній психодіагностиці.	2	0
9	Методики дослідження та оцінювання афективно-вольової сфери в клінічній психодіагностиці.	2	0
10	Клініко-психодіагностичне дослідження при екзогенно-органічному та ендогенно-органічному реєстр-синдромі.	2	0
11	Клініко-психодіагностичне дослідження при олігофренічному реєстр-синдромі.	2	0
12	Клініко-психодіагностичне дослідження при шизофренічному реєстр-синдромі.	2	0
13	Клініко-психодіагностичні методи дослідження при психогенно-психотичному реєстр-синдромі.	2	0
14	Клініко-психодіагностичне дослідження при психогенно-невротичному реєстр-синдромі.	2	0
15	Клініко-психодіагностичне дослідження при особистісно-аномальному реєстр-синдромі.	2	0
16	Клініко-психодіагностичне дослідження при афективно-ендогенному реєстр-синдромі.	2	0
17	Методи визначення внутрішньої картини хвороби.	2	0
18	Методи діагностики посттравматичного стресу.	2	0
19	Конструювання психодіагностичного заключення.	2	2
20	Підсумкове заняття модулю №1	2	2
21	Теоретико-методологічні аспекти	2	0

	Психокорекції.		
22	Особливості складання психокорекційних програм в клінічній практиці.	2	2
23	Психодіагностика як основа планування психокорекції.	2	0
24	Професійна позиція клінічного психолога в психокорекційній роботі.	2	0
25	Індивідуальна психологічна корекція.	2	0
26	Групова психокорекція, особливості побудови та проведення роботи в клініці.	2	0
27	Групова динаміка, способи взаємодії.	2	0
28	Психокорекційна робота з емоційними порушеннями.	2	0
29	Психокорекція тривожних станів.	2	2
30	Психокорекція при депресивних станах.	2	0
31	Психокорекція наслідків психологічної травми та стресу.	2	2
32	Психокорекція кризових психологічних станів.	2	0
33	Психокорекція при психосоматичних та соматоформних проявах.	2	0
34	Психокорекція когнітивних порушень.	2	0
35	Психокорекція копінг-стратегій.	2	0
36	Особливості психокорекційної роботи з різними віковими категоріями пацієнтів.	2	0
37	Психокорекція при емоційному виснаженні та професійному вигоранні.	2	0
38	Психокорекція психологічних наслідків тяжкого захворювання та госпіталізації.	2	0
39	Психокорекція суїцидального ризику.	2	2
40	Оцінювання ефективності психокорекції.	2	0
Разом		80	16

7. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Лабораторні роботи по дисципліні «Методи психодіагностики та психокорекції» програмою не передбачені.

8. САМОСТІЙНА РОБОТА

№	Назва теми	Кількість годин
---	------------	-----------------

		Денна форма	Заочна форма
1	Місце клінічної психодіагностики в системі наукових знань.	0	2
2	Соціальні та етичні вимоги психодіагностичного дослідження.	0	2
3	Конструювання клінічного інтерв'ю.	0	2
4	Дослідження алло- та аутопсихічної орієнтації при психічних і соматичних захворюваннях.	0	2
5	Методи дослідження когнітивних функцій при психічних і соматичних захворюваннях.	0	2
6	Методики дослідження та оцінювання особистісної сфери в клінічній психодіагностиці.	0	2
7	Методики дослідження та оцінювання афективно-вольової сфери в клінічній психодіагностиці.	0	2
8	Клініко-психодіагностичне дослідження при екзогенно-органічному та ендогенно-органічному реєстр-синдромі.	0	2
9	Клініко-психодіагностичне дослідження при олігофренічному реєстр-синдромі.	0	4
10	Клініко-психодіагностичне дослідження при шизофренічному реєстр-синдромі.	0	2
11	Клініко-психодіагностичні методи дослідження при психогенно-психотичному реєстр-синдромі.	0	2
12	Клініко-психодіагностичне дослідження при психогенно-невротичному реєстр-синдромі.	0	2
13	Скринінг на наявність травми у дітей та підлітків.	4	4
14	Клініко-психологічна діагностика психосоматичних розладів.	4	4
15	Скринінг розладів, пов'язаних із вживанням алкоголю: опитувальник AUDIT.	4	4
16	Клініко-психодіагностичне дослідження при особистісно-аномальному реєстр-синдромі.	0	2
17	Проективне дослідження особистості за методикою «Дім - Дерево - Людина»	4	4
18	Тест Роршаха: проективне дослідження особистісного та психічного функціонування	4	4
19	Клініко-психодіагностичне дослідження при афективно-ендогенному реєстр-синдромі.	0	2
20	Алгоритм виявлення ступеня суїцидального ризику.	4	4
21	Методи визначення внутрішньої картини хвороби.	0	2
22	Методи діагностики посттравматичного стресу.	0	2

23	Підготовка та оформлення психодіагностичного висновку: структура, принципи та вимоги.	16	16
24	Теоретико-методологічні аспекти Психокорекції.	0	2
25	Психодіагностика як основа планування психокорекції.	0	2
26	Професійна позиція клінічного психолога в психокорекційній роботі.	0	2
27	Індивідуальна психологічна корекція.	0	2
28	Психокорекція сімейних та міжособистісних проблем.	4	4
29	Групова динаміка, способи взаємодії.	0	2
30	Психокорекційна робота з емоційними порушеннями.	0	2
31	Психокорекція румінацій.	4	4
32	Психокорекція тривожних станів.		2
33	Психокорекція панічних реакцій.	4	4
34	Психокорекція почуття провини, сорому.	4	4
35	Психокорекція наслідків психологічної травми та стресу.	0	2
36	Психокорекція гніву та агресивної поведінки.	4	4
37	Психокорекція кризових психологічних станів.	0	2
38	Психокорекція при психосоматичних та соматоформних проявах.	0	2
39	Психокорекція когнітивних порушень.	0	4
40	Психокорекція копінг-стратегій.	0	2
41	Психокорекція низької самооцінки та негативного образу «Я».	4	4
42	Особливості психокорекційної роботи з різними віковими категоріями пацієнтів.	0	2
43	Психокорекція при емоційному виснаженні та професійному вигоранні.	0	2
44	Психокорекція при хронічному стресі.	4	4
45	Психокорекція психологічних наслідків тяжкого захворювання та госпіталізації.	0	2
46	Психокорекція при хронічних соматичних захворюваннях	4	4
47	Психокорекція при порушеннях адаптації.	4	4
48	Оцінювання ефективності психокорекції.	0	2
49	Інтегративний підхід до психокорекції в клінічній практиці.	4	4
Разом		80	148

9. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Підготовка доповідей до участі у засіданнях студентського наукового гуртка, студентських наукових конференціях, написання наукових статей та тез за результатами наукового практичного дослідження або огляду наукових джерел з певної наукової або практичної проблеми, підготовка та участь у вузівському та Всеукраїнському етапах олімпіади з дисципліни, Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт і т.д.

Основні напрямки (або теми) для науково-дослідницької роботи здобувача освіти:

1. Трансдіагностичний підхід у психодіагностиці.
2. Диференційна психодіагностика тривожних і депресивних проявів.
3. Психодіагностика емоційної дисрегуляції.
4. Психодіагностика когнітивних викривлень.
5. Оцінювання психологічної гнучкості в клінічній практиці.
6. Психодіагностика толерантності до невизначеності.
7. Румінації та негативне повторюване мислення як об'єкти психодіагностики.
8. Психодіагностика копінг-стратегій за американськими стандартами.
9. Оцінювання психологічної резильєнтності.
10. Психодіагностика алекситимії.
11. Психодіагностика дисоціативних проявів.
12. Психодіагностика соматизації.
13. Психодіагностика прихильності до лікування.
14. Психодіагностика якості життя при хронічних захворюваннях.
15. Психодіагностика функціонування особистості.
16. Інтеграція психодіагностичних даних.
17. Психодіагностичний профіль як основа визначення мішеней психокорекції.
18. Персоналізація психокорекції на основі психодіагностичного профілю.
19. Моніторинг психологічних змін у процесі психокорекції.
20. Результат-орієнтована психокорекція.

10. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студентів включає теоретичну підготовку до практичних занять, опрацювання лекційного матеріалу, рекомендованої літератури, опанування практичних навичок під час аудиторних занять відповідно до теми та практичній меті заняття, самостійне здобуття знань по темам, які не входять до плану аудиторних занять, аналіз та узагальнення інформації при підготовці до підсумкових занять з модулів дисципліни та підсумкового контролю з дисципліни.

11. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Форма навчання: очна (денна), заочна. В умовах воєнного стану, надзвичайних ситуацій або надзвичайного стану (особливого періоду) форма здобуття освіти встановлюється згідно рішень органів виконавчої влади, ВЦА, місцевого органу

управління освіти та Вінницького національного медичного університету для створення безпечного освітнього середовища.

Традиційні методи навчання: словесні; наочні; практичні.

Словесні: Методи навчально-пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративний метод, репродуктивний метод, метод проблемного викладу, частково-пошуковий або евристичний метод, дослідницький метод.

Методи стимулювання та мотивації навчально-пізнавальної діяльності: індуктивні і дедуктивні методи навчання, методи стимулювання і мотивації навчання.

Методи контролю як методи навчання (контролю з боку викладача, самоконтролю, взаємоконтролю, самокорекції, взаємокорекції).

Наочні: ілюстрування - це різноманітні картини, схеми, таблиці. Також використовується демонстрування, що характеризується рухливістю засобу показу. А саме: навчальні кінофільми та їх фрагменти, навчальні телепередачі та комп'ютерний показ. Комп'ютер дає змогу студентам, не виходячи із аудиторії бути присутніми на іноземних лекціях видатних учених, педагогів.

Практичні методи навчання використовуються для безпосереднього пізнання дійсності, поглиблення знань, формування вмінь і навичок. З них використовуються: практичні вправи (відпрацювання практичної навички).

12. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Поточний контроль здійснюється на кожному з практичних занять. Для контролю рекомендується застосовувати такі засоби визначення рівня підготовки студентів: тестові завдання (для контролю теоретичної підготовки студента), розв'язування ситуаційних завдань (для оцінки уміння застосовувати теоретичні знання у конкретних ситуаціях), виконання практичних навичок. Поточний контроль проводиться також шляхом усного опитування та аналізу участі студента у загальній дискусії під час практичних занять.

Знання студента з теми оцінюють традиційною оцінкою (5-ти бальна система) згідно «Положень про організацію навчального процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова».

Підсумковий контроль. Формою підсумкового контролю успішності навчання з дисципліни є іспит під час екзаменаційної сесії, який включає усну відповідь на завдання екзаменаційного білету.

Критерії оцінювання засвоєння теоретичних знань під час поточного контролю

Оцінювання усної відповіді під час поточного контролю

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який глибоко і всебічно засвоїв теоретичний матеріал, грамотно і логічно його викладає. Він може вільно оперувати професійною термінологією, чітко відповідає на нестандартні питання за темою заняття, уміє пов'язати матеріал даної теми з вивченими раніше розділами, що свідчить про опанування рекомендованої літератури та здатність

аналізувати вивчений матеріал, а також чітко демонструє значення засвоєних теоретичних знань. Дає повні, розгорнуті відповіді на додаткові запитання викладача.

Оцінка **«добре»** виставляється студенту, який знає і добре володіє теоретичним матеріалом, грамотно його викладає, не допускає неточностей при відповіді, уміє розкрити тему з позицій її значення та практичного застосування, але при цьому відповіді не виходять за межі підручника, методичних рекомендацій. Відповідає на додаткові запитання викладача.

Оцінка **«задовільно»** виставляється студенту, який знає базові поняття та визначення з вивченої теми, але допускає значні неточності або має труднощі при формулюванні відповіді, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою.

Оцінка **«незадовільно»** виставляється студенту, який не знає теоретичних основ теми, допускає грубі помилки при відповіді, не розуміє базових понять та визначень, не може пояснити значення теоретичного матеріалу для практичної діяльності.

Оцінювання виконання практичних навичок під час поточного контролю

Оцінка **«відмінно»** виставляється студенту, який, знає хід та послідовність самостійної навчально-дослідницької роботи для виконання практичного завдання, демонструє правильне виконання необхідних практичних навичок, та вірно з чіткими формулюваннями узагальнень та висновків, застосовує в практичній діяльності.

Оцінка **«добре»** виставляється студенту, який допускає неточності при виконанні навчально-дослідної роботи, але здатний самостійно виявити допущені помилки та може продемонструвати виконання практичної навички в цілому.

Оцінка **«задовільно»** виставляється студенту, який знає основи практичного завдання, але зазнає труднощів при виконанні практичної навички, або вправи, не може продемонструвати повну правильну послідовність практичних навичок, не може трактувати в повному обсязі результати проведених досліджень.

Оцінка **«незадовільно»** виставляється студенту, який не може продемонструвати виконання практичної навички, зазнає значних труднощів при виконанні вправи, порушує порядок виконання практичної роботи.

Оцінювання виконання тестових завдань під час поточного контролю

Оцінка **«відмінно»** виставляється студенту, який при проведенні тестового контролю допускається не більше 10% неправильних відповідей (обсяг правильних відповідей 90-100%).

Оцінка **«добре»** виставляється студенту, який під час тестового контролю допускає не більше 20% помилок (обсяг правильних відповідей 80-89 %).

Оцінка **«задовільно»** виставляється студенту, який робить помилки не більш, ніж в 40% тестових завдань (обсяг правильних відповідей 60,5-79%). Оцінка **«незадовільно»** виставляється студенту, який при тестовому опитуванні правильно розв'язує менше 60% тестових завдань.

Оцінювання при віршуванні ситуаційних задач

Оцінка «**відмінно**» ставиться студенту, який вільно і правильно вирішує стандартні і нестандартні ситуаційні завдання: вірно визначає проблему та представляє шляхи її вирішення, правильно обґрунтовує свою відповідь, може запропонувати кілька шляхів вирішення проблеми.

Оцінка «**добре**» ставиться студенту, який правильно вирішує типові ситуаційні завдання, при цьому може припускатися несуттєвих помилок і неточностей: проблема виявлена, але не повністю розкрита, можливі незначні помилки у шляхах її вирішення; студент обґрунтовує свою відповідь але не в повній мірі.

Оцінка «**задовільно**» виставляється студенту, який в цілому вирішує проблему, але припускається декількох більш суттєвих помилок при вирішенні ситуаційних задач: проблема виявлена та вирішена частково, виникають складності при обґрунтуванні прийнятого рішення.

Оцінка «**незадовільно**» виставляється студенту, який не розуміє суті вказаної проблеми, не може дати правильної відповіді на завдання.

Оцінювання самостійної роботи студента

Самостійну роботу студентів оцінюють під час поточного контролю на аудиторному практичному занятті, адже окремі завдання до самостійної роботи мають бути освоєні студентами як вхідний рівень знань до проведення практичних занять з дисципліни.

Оцінювання індивідуальної роботи студента

Бали за індивідуальну роботу нараховуються лише при успішному її виконанні та захисті. Кількість балів, яка нараховується за різні види індивідуальних завдань, залежить від їх обсягу та значимості, але становить не більше 12 балів. Вони додаються до суми балів, набраних студентом за поточну навчальну діяльність, або до підсумкової оцінки з дисципліни за участь та перемогу в університетських, всеукраїнських та міжнародних олімпіадах, наукових конференціях, при наявності друкованих робіт (шкала нарахування балів за індивідуальну роботу представлена в п. 14).

Критерії кінцевого оцінювання знань (іспит)

До іспиту здобувачі допускаються за умови відсутності академічної заборгованості: середній бал поточних оцінок не менше 3,0 (72 бали за 120-бальною шкалою), всі пропущені практичні заняття відпрацьовані на позитивну оцінку («3» і більше), всі пропущені лекції відпрацьовані. В іншому випадку здобувач повинен підвищити середній бал, відпрацювавши незадовільні оцінки та відпрацювати пропущені заняття.

Оцінювання усної частини іспиту відбувається за 5-бальною шкалою:

«5» - здобувач повністю розкриває зміст матеріалу в обсязі, передбаченому програмою, а також володіє інформацією, представленою в додатковій літературі, подає матеріал грамотною мовою в певній логічній послідовності, вірно використовує психіатричну термінологію, відповідає самостійно без навідних та додаткових запитань;

«4» - здобувач демонструє ґрунтовні знання і добре розуміння матеріалу з екзаменаційних питань, але припускається неґрубих помилок або неточностей загального характеру, вірно відповідає на всі додаткові запитання;

«3» - здобувач неповно і непослідовно викладає матеріал, демонструє знання основних положень дисципліни, проте не називає всі основні поняття психіатрії, припускається помилок в трактуванні основних термінів, які лише частково виправляє після навідних і додаткових запитань екзаменатора;

«2» - здобувач отримує, якщо він не розкрив основний зміст екзаменаційних питань, виявлено незнання та/або нерозуміння студентом більшої частини навчального матеріалу, допущені грубі помилки не виправляє навіть після кількох навідних запитань екзаменатора.

Перелік питань до іспиту:

1. Визначте предмет і завдання клінічної психодіагностики.
2. Охарактеризуйте місце клінічної психодіагностики в системі клінічної психології.
3. Розкрийте відмінності між психологічною, клініко-психологічною та психіатричною діагностикою.
4. Охарактеризуйте основні напрями сучасної клінічної психодіагностики.
5. Розкрийте роль психодіагностики у визначенні структури психологічних порушень.
6. Охарактеризуйте принцип комплексності клініко-психодіагностичного дослідження.
7. Розкрийте значення психодіагностики для визначення мішеней психологічної допомоги.
8. Охарактеризуйте взаємозв'язок психодіагностики з психокорекцією та психологічною реабілітацією.
9. Охарактеризуйте основні етичні принципи проведення психодіагностичного дослідження.
10. Розкрийте вимоги до отримання інформованої згоди на психодіагностичне обстеження.
11. Охарактеризуйте принцип конфіденційності результатів психодіагностики.
12. Розкрийте професійні межі компетентності клінічного психолога під час проведення психодіагностики.
13. Які етичні проблеми можуть виникати під час повідомлення результатів психодіагностичного обстеження?
14. Охарактеризуйте особливості психодіагностики неповнолітніх пацієнтів.
15. Розкрийте соціальні та культурні чинники, які необхідно враховувати під час психодіагностичного дослідження.
16. Охарактеризуйте основні ризики стигматизації людини за результатами психологічної діагностики.
17. Охарактеризуйте основні етапи клініко-психодіагностичного дослідження.
18. Розкрийте принципи формулювання психодіагностичного запиту.
19. Охарактеризуйте критерії вибору психодіагностичного інструментарію.
20. Які чинники визначають вибір конкретної психодіагностичної методики?

21. Розкрийте значення валідності та надійності під час вибору психодіагностичного інструментарію.
22. Охарактеризуйте переваги комплексного використання різних психодіагностичних методів.
23. Розкрийте принцип відповідності методики меті та завданням дослідження.
24. Охарактеризуйте типові помилки під час формування психодіагностичної батареї.
25. Визначте основні завдання клінічного інтерв'ю.
26. Охарактеризуйте структуру клінічного інтерв'ю.
27. Розкрийте принципи формулювання відкритих і закритих запитань у клінічному інтерв'ю.
28. Охарактеризуйте особливості збору психологічного та психосоціального анамнезу.
29. Розкрийте значення клінічного інтерв'ю для формування психодіагностичної гіпотези.
30. Охарактеризуйте способи уточнення та перевірки інформації, отриманої під час інтерв'ю.
31. Розкрийте особливості проведення інтерв'ю з пацієнтами з когнітивними та емоційними порушеннями.
32. Охарактеризуйте типові помилки клінічного психолога під час проведення інтерв'ю.
33. Охарактеризуйте нормативно-правові вимоги до діяльності клінічного психолога.
34. Розкрийте вимоги до використання психодіагностичних методик у клінічній практиці.
35. Охарактеризуйте вимоги до документування результатів психодіагностичного обстеження.
36. Розкрийте правові та етичні аспекти зберігання психодіагностичної інформації.
37. Охарактеризуйте відповідальність клінічного психолога за обґрунтованість психодіагностичного висновку.
38. Розкрийте особливості використання валідизованих та адаптованих психодіагностичних методик.
39. Визначте поняття аллопсихічної та аутопсихічної орієнтації.
40. Охарактеризуйте методи дослідження орієнтації в собі та навколишньому середовищі.
41. Розкрийте клінічне значення порушень аутопсихічної орієнтації.
42. Охарактеризуйте порушення орієнтації, характерні для різних психічних та органічних станів.
43. Розкрийте особливості оцінювання орієнтації у пацієнтів із когнітивними порушеннями.
44. Охарактеризуйте значення оцінки орієнтації у структурі клініко-психологічного обстеження.
45. Охарактеризуйте основні напрями клініко-психологічного дослідження когнітивних функцій.
46. Розкрийте методи дослідження уваги в клінічній психодіагностиці.

47. Охарактеризуйте методи оцінювання пам'яті.
48. Розкрийте особливості психодіагностики мислення.
49. Охарактеризуйте методи дослідження виконавчих функцій.
50. Розкрийте можливості використання MMSE у клінічній практиці.
51. Охарактеризуйте можливості та обмеження МоСА як скринінгового інструменту.
52. Розкрийте значення диференційованого оцінювання когнітивних функцій при органічних та соматичних захворюваннях.
53. Охарактеризуйте основні напрями дослідження особистості в клінічній психодіагностиці.
54. Розкрийте можливості стандартизованих опитувальників у дослідженні особистості.
55. Охарактеризуйте проєктивні методи дослідження особистості.
56. Розкрийте можливості та обмеження методики «Дім - Дерево - Людина».
57. Охарактеризуйте клінічні можливості тесту Роршаха.
58. Розкрийте принципи інтерпретації особистісних психодіагностичних показників.
59. Охарактеризуйте значення дослідження особистісного функціонування для клінічного психолога.
60. Розкрийте проблему диференціації особистісних особливостей і патологічних проявів.
61. Охарактеризуйте основні методи дослідження афективної сфери.
62. Розкрийте можливості психодіагностики депресивних проявів.
63. Охарактеризуйте методи оцінювання тривожних проявів.
64. Розкрийте особливості психодіагностики емоційної дисрегуляції.
65. Охарактеризуйте методи дослідження мотиваційно-вольової сфери.
66. Розкрийте значення оцінювання анедонії, апатії та зниження мотивації.
67. Охарактеризуйте принципи диференційованої оцінки емоційних і соматичних проявів.
68. Охарактеризуйте основні психодіагностичні завдання при органічних ураженнях головного мозку.
69. Розкрийте особливості дослідження пам'яті при органічному ураженні мозку.
70. Охарактеризуйте особливості дослідження уваги та працездатності при органічних порушеннях.
71. Розкрийте значення дослідження мислення при органічному реєстр-синдромі.
72. Охарактеризуйте психодіагностичні критерії когнітивного зниження органічного генезу.
73. Розкрийте принципи диференційної психодіагностики органічних когнітивних порушень.
74. Охарактеризуйте основні завдання психодіагностики при інтелектуальних порушеннях.
75. Розкрийте особливості оцінювання інтелектуального функціонування.
76. Охарактеризуйте методи дослідження абстрактного та конкретного мислення.
77. Розкрийте особливості оцінювання адаптивного функціонування.
78. Охарактеризуйте принципи диференційної діагностики інтелектуальних порушень і когнітивного зниження.

79. Охарактеризуйте основні напрями клініко-психодіагностичного дослідження при шизофренічному реєстр-синдромі.
80. Розкрийте особливості дослідження мислення при шизофренічному спектрі порушень.
81. Охарактеризуйте методи виявлення порушень асоціативного процесу.
82. Розкрийте особливості дослідження емоційно-особистісної сфери при шизофренії.
83. Охарактеризуйте значення комплексного психодіагностичного підходу при шизофренічному реєстр-синдромі.
84. Охарактеризуйте основні завдання психодіагностики при психогенних психотичних станах.
85. Розкрийте значення аналізу психотравмувальної ситуації в клінічному інтерв'ю.
86. Охарактеризуйте методи дослідження емоційних і поведінкових проявів психогенного походження.
87. Розкрийте принципи диференціації психогенних і ендогенних психотичних проявів.
88. Охарактеризуйте основні психодіагностичні завдання при невротичних станах.
89. Розкрийте особливості психодіагностики тривожних проявів.
90. Охарактеризуйте методи оцінювання депресивних і астеничних проявів.
91. Розкрийте можливості використання скринінгових методик при невротичних розладах.
92. Охарактеризуйте особливості психодіагностики психосоматичних проявів.
93. Розкрийте принципи використання AUDIT для скринінгу проблемного вживання алкоголю.
94. Охарактеризуйте особливості скринінгу наслідків травми у дітей та підлітків.
95. Охарактеризуйте завдання психодіагностики при особистісно-аномальному реєстр-синдромі.
96. Розкрийте критерії диференціації особистісних рис і патологічних патернів функціонування.
97. Охарактеризуйте можливості стандартизованих особистісних опитувальників у клінічній практиці.
98. Розкрийте можливості проєктивних методів при дослідженні особистісної сфери.
99. Охарактеризуйте значення оцінювання міжособистісного функціонування особистості.
100. Охарактеризуйте основні завдання психодіагностики при афективно-ендогенному реєстр-синдромі.
101. Розкрийте можливості стандартизованих шкал для оцінювання депресивної симптоматики.
102. Охарактеризуйте принципи психодіагностичного оцінювання тяжкості депресивних проявів.
103. Розкрийте значення оцінювання суїцидального ризику в клінічній практиці.
104. Охарактеризуйте основні компоненти алгоритму оцінювання суїцидального ризику.
105. Розкрийте принципи диференціації депресивних та тривожних проявів.

106. Визначте поняття внутрішньої картини хвороби.
107. Охарактеризуйте основні компоненти внутрішньої картини хвороби.
108. Розкрийте методи дослідження ставлення пацієнта до захворювання.
109. Охарактеризуйте типи реагування особистості на хворобу.
110. Розкрийте значення внутрішньої картини хвороби для психологічної адаптації пацієнта.
111. Охарактеризуйте значення психодіагностики внутрішньої картини хвороби для планування психокорекції.
112. Охарактеризуйте сучасні підходи до психодіагностики посттравматичного стресу.
113. Розкрийте структуру симптомів посттравматичного стресу, що підлягають психодіагностичному оцінюванню.
114. Охарактеризуйте можливості використання PCL-5 у клінічній психодіагностиці.
115. Розкрийте принципи інтерпретації результатів PCL-5.
116. Охарактеризуйте роль клінічного інтерв'ю у діагностиці посттравматичного стресу.
117. Розкрийте принципи диференціації посттравматичних проявів від симптомів депресії та тривоги.
118. Охарактеризуйте структуру психодіагностичного висновку.
119. Розкрийте принципи інтеграції результатів різних психодіагностичних методик.
120. Охарактеризуйте вимоги до формулювання психодіагностичного висновку.
121. Розкрийте відмінності між описом результатів дослідження та клінічною інтерпретацією.
122. Охарактеризуйте типові помилки під час формулювання психодіагностичного висновку.
123. Розкрийте принципи формулювання рекомендацій за результатами психодіагностичного дослідження.
124. Визначте поняття психологічної корекції та охарактеризуйте її місце в системі клініко-психологічної допомоги.
125. Охарактеризуйте основні принципи психокорекційної роботи.
126. Розкрийте відмінності між психокорекцією, психотерапією, психологічним консультуванням і психопрофілактикою.
127. Охарактеризуйте основні сучасні підходи до психокорекції.
128. Охарактеризуйте основні етапи розроблення психокорекційної програми.
129. Розкрийте принципи визначення цілей і мішеней психокорекційного впливу.
130. Охарактеризуйте критерії добору психокорекційних методів відповідно до клінічної проблематики.
131. Розкрийте принцип індивідуалізації психокорекційної програми.
132. Розкрийте роль психодіагностичних результатів у плануванні психокорекції.
133. Охарактеризуйте алгоритм переходу від психодіагностичного висновку до визначення психокорекційних мішеней.
134. Розкрийте значення повторної психодіагностики для оцінювання результативності психокорекції.

135. Охарактеризуйте професійну позицію клінічного психолога під час психокорекційної роботи.
136. Розкрийте значення терапевтичного альянсу для ефективності психокорекції.
137. Охарактеризуйте професійні межі та етичні вимоги психокорекційної роботи.
138. Охарактеризуйте особливості індивідуальної психокорекції в клінічній практиці.
139. Розкрийте переваги та обмеження індивідуальної форми психокорекції.
140. Охарактеризуйте принципи побудови індивідуальної психокорекційної програми.
141. Охарактеризуйте основні принципи організації групової психокорекції.
142. Розкрийте показання та обмеження групової психокорекційної роботи.
143. Охарактеризуйте значення групових правил, ролей та норм для ефективності психокорекції.
144. Визначте поняття групової динаміки та охарактеризуйте її значення в психокорекції.
145. Охарактеризуйте основні механізми міжособистісної взаємодії в психокорекційній групі.
146. Охарактеризуйте основні напрямки психокорекційної роботи з емоційною дисрегуляцією.
147. Розкрийте сучасні методи психокорекції румінацій та негативного повторюваного мислення.
148. Охарактеризуйте основні психокорекційні методи роботи з тривожними станами.
149. Розкрийте принципи психокорекції панічних реакцій.
150. Охарактеризуйте сучасні психокорекційні підходи до роботи з депресивними станами та визначте критерії оцінювання їх ефективності.

13. ФОРМА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни проводиться у вигляді семестрового заліку після вивчення дисципліни в II - му семестрі 1-го року навчання та у вигляді іспиту після вивчення дисципліни в III - му семестрі 2-го року навчання.

14. СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Нарахування балів за дисципліну проводять згідно чинного положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова шляхом конвертації середньої арифметичної оцінки поточної успішності здобувача освіти за універсальною 200-бальною шкалою. До нарахованих балів за поточну успішність додаються індивідуальні бали (за умови їх зарахування на підставі успішного виконання індивідуальних завдань).

Нарахування балів за дисципліну проводять згідно чинного положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова. Складовими оцінки за

дисципліну є конвертоване у бали середнє арифметичне поточної успішності за універсальною 120-бальною шкалою (від 72 до 120 балів), бали за підсумковий контроль (від 50 до 80 балів) та індивідуальної роботи студента (від 6 до 12 балів).

Мінімальний (позитивний) бал, отриманий здобувачем вищої освіти в цілому за екзамен, становить **50. Максимальна сума балів - 80.**

Бали за екзамен відповідають такій шкалі оцінок:

оцінка «3» - 50-60 балів

оцінка «4» - 61-70 балів

оцінка «5» - 71-80 балів

Бали за поточну успішність, підсумковий контроль та традиційну оцінку викладачі вносять у відомість деканату. Отримані бали (сума балів поточної успішності та підсумкового контролю) відповідають фіксованій шкалі оцінок:

оцінка «5» - 180-200 балів

оцінка «4» - 160-179 балів

оцінка «3» - 122-159 бали.

Найбільш доцільним слід вважати такий підхід додавання індивідуальних балів з дисципліни:

- **10 балів** - за призові місця на всеукраїнських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських і міжнародних (закордонних) наукових конференціях з наявністю друкованої роботи.

- **9 балів** - за призові місця в університетських олімпіадах і наукових конференціях з наявністю друкованої роботи.

- **8 балів** - за участь (якщо ZO брав участь, але не посів призове місце) у всеукраїнських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських і міжнародних (закордонних) наукових конференціях з наявністю друкованої роботи.

- **6-7 балів** - за участь (якщо ZO брав участь, але не посів призового місця) в університетській олімпіаді, науковій конференції з наявністю друкованої роботи.

- **4-5 балів** - за участь у роботі клінічних кафедр (чергування з викладачами, участь у науково-дослідній роботі кафедр в позанавчальний час)

- **1-3 балів** - за виготовлення на кафедрах препаратів, схем, таблиць та відеофільмів - з урахуванням важливості виконаної роботи.

Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач освіти після засвоєння дисципліни, - 200 балів. **Мінімальна кількість балів** становить 122 бали.

Бали за підсумковий контроль та поточну успішність студентів деканат вносить у програму Контингент і ранжує їх. Ранжування проводять на підставі отриманих балів за дисципліну згідно національної шкали та шкали ЄКТС (див. Положення про організацію освітнього процесу).

Шкала оцінювання: національна та ECTS

		Оцінка за національною шкалою
--	--	-------------------------------

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
170-179,99	B	добре	
160-169,99	C		
141-159,99	D	задовільно	
122-140,99	E	задовільно	
0-120,99	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

15. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Презентації лекційних занять.
2. Плани практичних занять.
3. Методичні рекомендації для самостійної роботи студентів при підготовці до практичних занять.
4. Методичні рекомендації для самостійної поза аудиторної роботи студентів.
5. Питання для підсумкового контролю знань і вмінь студентів.
6. Перелік питань до підсумкового контролю дисципліни.
7. Робочі зошити.

16. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Психологічна діагностика: навчальний посібник / О. Б. Мельничук. 2-ге вид., стер. Київ: Каравела, 2023. 316 с.
2. Психодіагностика: навчально-методичний посібник / О. А. Чумак, О. М. Товстуха. Полтава: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2024. 121 с.
3. Психодіагностика: навчальний посібник / І. М. Галян. Київ: Академвидав, 2011. 464 с.
4. Методичний довідник з психодіагностики: навчально-методичний посібник / С. А. Поліщук. Суми: Університетська книга, 2023. 442 с. Павелків Р., Цигипало О. Психодіагностичний інструментарій в умовах дошкільного закладу.- Київ: Освіта, 2021.- 232 с.

5. Консультативна психологія: теорія та практика проблемного підходу: монографія / П. П. Горностай. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ: Ніка-Центр, 2025. 416 с.
6. Основи психологічного консультування: навчальний посібник / Л. І. Магдисюк, Р. П. Федоренко. Луцьк: Вежа-Друк, 2022. 360 с.
7. Основи психологічного консультування: навчальний посібник / О. С. Вавринів. Львів: ЛДУ БЖД, 2020. 112 с.
8. Славіна Н. С. Психологічне консультування: навчально-методичний посібник. Вид. 3-тє, перероб. та допов. Кам'янець-Подільський: Видавець Ковальчук О. В., 2022. 180 с.
9. Ерфорд Б. 45 основних технік психологічного консультування. Київ: Науковий світ, 2024. 590 с.
10. Каліщук С. М. Психотехніки кризового консультування: моделі, алгоритми, вправи, приклади: навчальний посібник. Київ: МайстерКниг, 2023. 368 с.
11. Цільмак О. М. Технології психологічного консультування : підручник / О. М. Цільмак; підрозд. 2,4.2 у співавт: з А. Д. Онішкевич. - Одеса : Астропринт, 2023. - 212 с.

Допоміжна:

1. Практична психосоматика: діагностичні шкали: навчальний посібник / за заг. ред. О. С. Чабана, О. О. Хаустової. 2-ге вид., випр. і доповн. Київ: Видавничий дім «Медкнига», 2019. 112 с.
2. Дизайн психологічного дослідження: навчальний посібник / І. М. Галян. Львів: СПОЛОМ, 2024. 192 с.
3. Психодіагностика в клінічній психології: навчальний посібник / Л. М. Співак, А. М. Османова. Київ: Університет «Україна», 2023. 146 с.
4. Основи клінічної та патопсихології: навчальний посібник / О. С. Колосович, О. Г. Угрин. Львів: ЛьвДУВС, 2020. 384 с.
5. Патопсихологія: навчально-методичний посібник / А. М. Османова, Г. В. Хорунженко. Київ: Талком, 2022. 188 с.
6. Патопсихологія: навчальний посібник / В. В. Корнієнко. Дніпро: ДДУВС, 2023. 120 с.
7. Суліцький В., Швед О. Консультування в соціальній роботі: навчально-методичний посібник. Київ: Видавничий дім «Вініченко», 2023. 240 с.
8. Олійник В., Кокун О. М., Пішко І. М., Лозінська Н. Діагностика психологічних змін у військовослужбовців в умовах війни: методичний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2025. 164 с.
9. Тарасевич І.Ю. Теорія та практика психологічного консультування : глосарій / І.Ю. Тарасевич. - Дніпро: ВВПЗ "ДГУ", 2024. - 50 с.
10. Вавринів О. С., Яремко Р. Я. Основи психологічного консультування: навчальний посібник. Львів: Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, 2020. 112 с.
11. Каліщук С. М. Ресурсна матриця психолога-консультанта у подіях війни: монографія. Київ : Майстер книг , 2023. 106 с.

12. 15.Сердюк Л. З. Психологічні технології сприяння психологічному благополуччю особистості: методичні рекомендації / Л. З. Сердюк, Г. В. Чайка, О. А. Чиханцова ; за ред. Л. З. Сердюк. Київ-Львів : Видавець Вікторія Кундельська, 2021. 68 с.
13. М'ясоїд П. А. Загальна психологія: навчальний посібник для студентів вищих педагогічних навчальних закладів. 5-е вид., стереотип. Київ: Вища школа, 2006. 487 с.
14. Медична психологія: підручник / за редакцією академіка С. Д. Максименка. Том І. 3-е вид. доробл. і доповн. Київ: «Видавництво Людмила», 2023. 512 с.
15. Медична психологія : підруч. ; за заг. ред. докт. мед. наук, проф. І. Д. Спіріної. Дніпро : ЛІРА, 2022. 300 с.
16. Медична психологія. Том 1. Загальна медична психологія/ Пилягіна Г.Я.. - К.: «Нова книга, 2020. - 288 с.
17. Елементи практичної психометрики: навчальний посібник / І. Г. Тітов. Київ: Видавничий дім «Кондор», 2018. 128 с.
18. Основи реабілітаційної психології: подолання наслідків кризи. Навчальний посібник. Том 1. - Київ, 2018. - 208 с.
19. Основи реабілітаційної психології: подолання наслідків кризи. Навчальний посібник. Том 2. - Київ, 2018. - 240 с.
20. Основи реабілітаційної психології: подолання наслідків кризи. Навчальний посібник. Том 3. - Київ, 2018. - 236 с.
21. Спеціальна психологія / Кобильченко В., Омельченко І. - К: Академія, 2020. - 224 с.
22. Психологія людини з обмеженими можливостями. / В.Й. Бочелюк, А.В. Турубарова - К.: «Центр навчальної літератури», 2019. - 264 с.
23. Як ти? Уроки з психології для школярів (10-14 років) : навч.-метод. посіб. Для педагогів і психологів / Алексеева О., Антощенко Я. [та ін.]. Київ, 2024. 347 с.
24. Белов О.О., Новицький А.В., Лукаш Н.Д. Посттравматичне зростання студентської молоді в умовах стресу війни // Перспективи та інновації науки. 2024. № 11(45). С. 1118-1129. doi: 10.52058/2786-4952-2024-11(45)-1118-1129.
25. Белов О.О., Маркова М.В., Новицький А.В., Дроненко В.Г., Марков А.Р. Особливості стресового реагування здобувачів вищої медичної освіти в умовах воєнного часу // Український вісник психоневрології. 2024. Том 32, випуск 4 (121). С. 4-9. doi: 10.36927/2079-0325-V32-is4-2024-1.
26. Пшук Н.Г., Белов О.О., Стукан Л.В., Ільницький Г.О., Новицький А.В. Особливості депресивних реакцій у здобувачів вищої медичної освіти в умовах воєнного часу // Вісник Вінницького національного медичного університету. 2024. Т. 28, №2. С. 304-308. doi: 10.31393/reports-vnmedical-2024-28(2)-21.
27. Prabakar A. D. (2024). The Power of Thought: The Role of Psychological Attentiveness and Emotional Support in Patient Trajectories. The Yale journal of biology and medicine, 97(3), 335-347. <https://doi.org/10.59249/CPTG1770>
28. P, A. S., & S, G. (2025). Acceptance and Commitment Therapy and Psychological Well-Being: A Narrative Review. Cureus, 17(1), e77705. <https://doi.org/10.7759/cureus.77705>

29. Cuijpers, P., Harrer, M., Miguel, C., Ciharova, M., Papola, D., Basic, D., Botella, C., Cristea, I., de Ponti, N., Donker, T., Driessen, E., Franco, P., Gómez-Gómez, I., Hamblen, J., Jiménez-Orenga, N., Karyotaki, E., Keshen, A., Linardon, J., Motrico, E., Matbouriahi, M., ... Furukawa, T. A. (2025). Cognitive Behavior Therapy for Mental Disorders in Adults: A Unified Series of Meta-Analyses. *JAMA psychiatry*, 82(6), 563-571. <https://doi.org/10.1001/jamapsychiatry.2025.0482>
30. Pereira, R., Pires, A. P., & Neto, D. (2024). Therapist self-awareness and perception of actual performance: the effects of listening to one recorded session. *Research in psychotherapy (Milano)*, 27(1), 722. <https://doi.org/10.4081/ripppo.2024.722>

17. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Електронна адреса сайту університету: <http://vnmu.edu.ua>
2. Електронна адреса сайту бібліотеки університету: <http://library.vnmu.edu.ua>
3. Міжнародний консорціум з питань травм (ІТС):
<https://www.traumameasuresglobal.com/>
4. ТОВ «ЮЕЙ-ТЕСТ»: <https://ua-test.com/>
5. Всесвітня організація охорони здоров'я: <http://www.who.int/en/>
6. Центр тестування: <https://www.testcentr.org.ua/uk/>
7. Національного центру біотехнологічної інформації США (NCBI):
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>
8. МОЗ України: <https://moz.gov.ua/>
9. Центр громадського здоров'я МОЗ України: <https://phc.org.ua/kontrol-zakhvoryuvan>
10. Наукова бібліотека ім.. М.Максимовича: library.univ.kiev.ua
11. Національна бібліотека України: nbuv.gov.ua
12. Національна Парламентська бібліотека України: <https://nlu.org.ua/>
13. Науковий журнал «Психіатрія, неврологія та медична психологія»:
<https://periodicals.karazin.ua/pnmp/about>
14. "МЕДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ" - щоквартальний науковий медичний журнал:
<http://www.mps.kh.ua/>
15. Довідник Безбар'єрності: <https://bf.in.ua/>